

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-2880/1
01/10/2026. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Приватни затвори - стање и перспектива”, кандидата Томић Ђурђе, број досјеа М013/25-О, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 01/10/2026. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

01-10-26.
01 2880

**Катедри за кривичноправне науке
Правног факултета Универзитета у Нишу**

На седници Катедре за кривичноправне науке која је одржана 28.09.2026. године, на основу члана 34. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, формирана је Комисија за оцену и јавну одбрану мастер рада под називом: „Приватни затвори – стање и перспектива“, кандидаткиње Ђурђе Томић, M013/25-О. Комисија, после детаљног прегледа мастер рада, подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под називом „Приватни затвори – стање и перспектива“, кандидаткиње Ђурђе Томић, написан је на 86 страница компјутерски обрађеног текста, са проредом 1,5. Кандидаткиња је цитирање вршила у фуснотама (укупно 152). Литерарну подлогу рада чине 42 библиографске јединице, које обухватају домаће и иностране књиге, монографије, научне чланке, прописе, међународне стандарде, службене извештаје, статистичке податке и електронске изворе.

Структурално је рад подељен у девет тематских целина: 1) Појам и правна природа приватних затвора; 2) Историјски развој приватних затвора; 3) Теоријске основе приватизације затворског система; 4) Међународноправни стандарди и заштита људских права у приватним затворима; 5) Организација и управљање приватним затворима; 6) Положај осуђених лица у приватним затворима; 7) Предности и недостаци приватних затвора; 8) Пенитенцијарни систем Републике Србије; и 9) Правна могућност увођења приватних затвора у Републици Србији. Рад садржи и увод, закључак и попис коришћене литературе.

У уводу (стр. 1–4) кандидаткиња је одредила предмет истраживања, указујући да приватни затвори представљају специфичан облик учешћа приватног сектора у извршењу казне затвора. Изложени су основни, научни и друштвени циљеви рада, општа и посебне хипотезе, као и нормативноправни, догматскоправни, упоредноправни, историјски, аналитичко-синтетички, дескриптивни и критички метод. Посебно је наглашено да се питање приватизације затворског система не може свести

само на економску ефикасност, већ мора бити разматрано са становишта јавноправне природе казне, државне одговорности и заштите људских права.

У првом и другом делу рада (стр. 5–15) кандидаткиња је најпре обрадила појам и правну природу приватних затвора, однос државе и приватног сектора, као и различите моделе приватизације извршења казне затвора. Указано је на разлику између поверавања помоћних услуга, делимичне приватизације и поверавања целокупног управљања приватном оператору. Потом је приказан историјски развој приватног учешћа у кажњавању, настанак савремених приватних затвора у Сједињеним Америчким Државама, опрезнији развој европских модела и савремене тенденције у овој области.

Трећи и четврти део рада (стр. 16–26) посвећени су теоријским основама приватизације затворског система и међународноправној заштити лица лишених слободе. Кандидаткиња је анализирала неолибералну концепцију казнене политике, теорију нове пенологије, економску оправданост приватизације, управљање ризиком и етичке и друштвене контроверзе. У наставку су размотрени Европска конвенција о људским правима, Nelson Mandela Rules, Европска затворска правила, стандарди Савета Европе, СРТ препоруке и релевантна пракса Европског суда за људска права, уз закључак да држава остаје одговорна за поступање према осуђеним лицима и када поједине послове обавља приватни субјект.

Пети и шести део рада (стр. 27–35) обухватају организацију и управљање приватним затворима, као и положај осуђених лица. Обрађени су оснивање и финансирање затворских установа, уговорни модели јавно-приватног партнерства, институционални надзор, безбедносни аспекти, дисциплина и професионална одговорност запослених. Посебна пажња посвећена је правима осуђених лица, примени међународних стандарда, здравственој и психолошкој заштити, образовним и радним програмима, ресоцијализацији, постпеналном третману и судској заштити.

Седми део рада (стр. 36–42) садржи критичку анализу предности и недостатака приватних затвора. Кандидаткиња је испитала аргументе који се односе на економску ефикасност и трошкове извршења казне, али и ризике које ствара профитни мотив.

Анализирани су проблеми институционалне контроле, могуће повреде људских права, корупција, злоупотребе, безбедносни ризици и рецидивизам као показатељ успешности. Закључено је да поређења јавних и приватних затвора не дају једнозначне резултате и да се економска уштеда не може сматрати довољним критеријумом оправданости.

Осми и девети део рада (стр. 43–66) представљају централни део истраживања. Најпре је приказана организација пенитенцијарног система Републике Србије, надлежност Управе за извршење кривичних санкција, као и проблеми пренасељености, услова извршења казне, кадровских и финансијских капацитета. Потом је извршена анализа уставноправних, кривичноправних и пенолошких аспеката евентуалног увођења приватних затвора у Србији, институционалних и безбедносних ризика, заштите права осуђених лица и усклађености са међународним обавезама. Кандидаткиња заступа став да потпуно приватно управљање затворима у садашњим условима није оправдано, док се ограничено ангажовање приватног сектора у помоћним областима може разматрати само уз јасан законски оквир и снажан државни надзор.

У „Закључку“ (стр. 67–75) кандидаткиња је систематизовала резултате истраживања и потврдила полазну хипотезу да приватизација не мења јавноправну природу казне затвора нити ослобађа државу од одговорности. Истакнуто је да приватни затвори могу донети одређене организационе предности, али истовремено стварају значајне ризике по законитост, транспарентност, безбедност, ресоцијализацију и људска права. Као најприхватљивији правац за Републику Србију предложено је јачање јавног пенитенцијарног система, уз могуће ограничено и строго контролисано укључивање приватног сектора у техничке, инфраструктурне, образовне и друге помоћне послове. Попис литературе дат је на стр. 76–80.

Закључак и предлог

После детаљног разматрања мастер рада „Приватни затвори – стање и перспектива“, можемо закључити да је кандидаткиња обрадила сложену и актуелну тему која захтева повезивање кривичноправних, пенолошких, уставноправних,

економских и међународноправних аспеката. За израду рада било је неопходно проучити релевантну домаћу и инострану литературу, позитивноправне прописе, међународне стандарде и упоредноправна искуства.

Кандидаткиња је дала систематичан и целовит приказ различитих модела приватизације затворског система, њиховог историјског развоја, начина организације и управљања, као и положаја лица лишених слободе. Посебна вредност рада огледа се у критичком сучељавању аргумената економске ефикасности са захтевима законитости, јавне одговорности, ресоцијализације и заштите људског достојанства.

Значај рада огледа се и у анализи могућности примене овог института у правном систему Републике Србије. Кандидаткиња није механички преузимала страна решења, већ их је оценила у светлу домаћег уставног и законског оквира, постојећих институционалних капацитета и међународних обавеза Србије. На тај начин рад доприноси стручној расправи о границама учешћа приватног сектора у извршењу кривичних санкција.

Међу посебним квалитетима рада издвајају се јасна структура, доследно коришћење научних метода, обимна фусотна апаратура и повезивање теоријских ставова са практичним проблемима пенитенцијарног система. Кандидаткиња се није задржала на описивању литературе, већ је аргументовано формулисала сопствене закључке, нарочито став да потпуна приватизација затвора у Србији тренутно није оправдана и да евентуално учешће приватног сектора мора бити ограничено, законом уређено и под сталним јавним надзором.

Стога, Комисија закључује да мастер рад кандидаткиње Ђурђе Томић под називом „Приватни затвори – стање и перспектива“ представља резултат самосталног и оригиналног научног рада из области кривичног права и пенологије. Кандидаткиња је систематизовала и анализирала релевантну правнотеоријску, законску и стручну грађу и дала одређени допринос разматрању савремених проблема извршења казне затвора. Пошто су испуњени услови предвиђени чланом 36. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад „Приватни затвори – стање и перспектива“ кандидаткиње Ђурђе Томић подобан за јавну одбрану, па

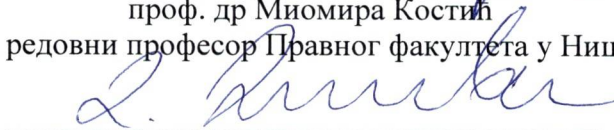
предлаже Комисији за докторске и мастер студије Правног факултета у Нишу да усвоји Извештај о оцени мастер рада и његовој подобности за јавну одбрану.

У Нишу, 30.09.2026. год.

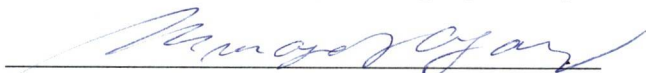
ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

проф. др Миомира Костић
редовни професор Правног факултета у Нишу

проф. др Дарко Димовски
редовни професор Правног факултета у Нишу

проф. др Душица Миладиновић-Стефановић
редовни професор Правног факултета у Нишу